

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

ascensus per Christi corpus. 14

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

Qualiter primo nos lauabimus & ascende-
mus per Christi corpus cruentatum.

Cap. XIII.

Prima scala, qua peruenitur ad montē, est
ipse Christus dñs, qui idē est triplex scala,
per quam ascendere debemus, idē in tripli-
ci gradu, in actiua videlicet, spiritali ac deiformi
vita. Primo aut, vt supra dictum est, in fontibus
saluatoris, eius videlicet sanguine precioso
nos mūdabimus, & deinde per primā scalam,
Christi videlicet corpus cruentatū ad montē cō-
scendemus, atq; per illud veniā petemus de omni
abusu membrorum & quinque sensuū nostrorum.
¶ Primo itaque ad pedes eius, quibus nos annis
plusq̄ triginta tribus tā humiliter quæsiuit, quā
que modo ad perpetue nobiscum permanēdum
ad crucem fecit clavis ferreis affigi, accedere, &
male transactæ vitæ nostræ veniā petere debe-
mus, ipsumq; rogare, vt nos deducat in via sua,
& ingredi faciat in veritate sua. Deinde, ad genua
ipsius venire debemus, quæ propter nos toties
nocte ac die flectere dignatus est coram coe-
lesti patre suo, ipsumque rogare, vt nobis indul-
geat, quicquid per acediā deliquimus. Deinde
ad corpus, quod propter nos tam crudeliter tra-
ctatum est in captione, ligatione, impulsione, illu-
sione, flagellatione, coronatione, crucifixione, ac
turpissima morte, vt nobis per hoc verā castita-
tem ac mundiciā corporis donare dignetur. ¶ De-
inde, ad cor ipsius amorosum, qd̄ præ amore ad
instar cœli dilatatū erat, quatenus nos in illo ha-
bitaremus: ipsumque rogare, vt corda nostra ab
oībus cogitationibus peruersis mūdare, eaq; fir-
gida

LIBER II.

gida nimis in amore ac gratiarum actione calefacere dignetur. Deinde, ad sanctissima brachia et manus ipsius, quæ toties in oratione & operum misericordiarum exhibitione extendit, & iam pro nostrarum salute animarum in cruce fecit concluari, ipsumque rogare, ut omnia opera nostra iustitia ac misericordia exornare velit. ¶ Deinde, ad sacratissimum os eius, quod nobis veram vitam doctrinam multo clamore deprompsit, & animas nostras quaesivit, quas adeo salutem sitiebat, ut aceto ac felle potari dignaretur, ipsumque deprecari ut indulgeat nobis, quicquid siue verborum superfluitate, siue ciborum ac potuum delectatione peccauimus, nosque vera ac sobria sapientia exornet. Deinde ad oculos misericordiarum, e quibus largissime fontes lacrymarum profluebant, quoniam videbat tantam iniuriam patris, tam irreparabile damnum animarum, & dilectæ matris suæ tam inestimabilem dolorem: veniamque petere de eo, quod oculos cordis nostri toties ab eo auertimus, ipsumque rogare, ut interiores oculos nostros illuminare, atque in se firmare velit. Deinde ad sacras aures eius patientissimæ puritatis, quibus impropria & terribiles Iudæorum clamores atque strepitus, & lamentabiles voces ac planctus dilectæ matris suæ, aliorumque amicorum suorum audiebat, atque per hoc veniam deprecari, quod aures nostras interiores diuinis inspirationibus suis, & superiorum nostrorum admonitionibus ac instructionibus applicare, prout tenebamur, negleximus. ¶ Deinde, ad sacratissimum caput ipsius, quod in Iordane prius baptizari fecit, nostrum baptismum in suo baptismo sanctificans, & modo tam crudeliter spinea corona sauciatur, et spinarum diris aculeis transfossam & sanguine perfu-

P iij sum

sum est, ad emundandū ea, quæ post baptismum peccata cōmissimus, atq; per illud veniā perere de abusione baptismi & quinq; sensum nostrorum, ipsumq; rogare, vī hos eisdem sensus nostros mūdare, & subter spineā coronā suam cōcludere, & in suo nos sanguine baptizare velit, vīq; intra nos habitare, & corporalē naturā nostrā abscondere, & in suam humanam naturam transformare, sicq; ab omni tētatione inimici in suo abscondere tabernaculo dignetur. Et in hoc sensualis ac inferior homo noster in gradū suum per Christi corpus ascendit, & iā in pede montis cōsistit, nec in hac vita vltēius procedere valet. Et ideo semp̄ quasi incipiētes sumus, et ad exemplū humanitatis Chrī, q̄ semp̄ erat bonis actib; intēta, in actiua vita p̄sistere necesse habemus.

Qualiter secūdo loco per alteram scalam, quæ est tristissima Christi anima, ascendere debeamus. Cap. XV.

Scala deinde secunda, per quam ad montis introitū ascenditur, est Christi anima, q̄ sic erat interiori passione ac dolore perfusa, vī in interiori illa cruce p̄ amore in omnibus viribus suis magna vi extensa esset vīq; ad altitudinem cœli, profundum inferni, & latitudinem ac longitudinem terræ. Etenim quanta fuerit interior ista dñi afflictio, in solo duntaxat vitæ libro scriptum est, qui signatus est sigillis septem, quem nemo aperire potest, nisi agnus qui sedet in throno. Qualiter vero liber iste omni amoris animæ aperitur & sentiri datur, literis exprimi nō potest. Etenim interior illa poena, in qua Christiana anima crucifixa atq; distēta fuit, tā incōpara-